

21 Radical

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul II
(CCIL)
Nr. 269
Miercuri,
18
decembrie
1991
5 lei

CUGETUL ZILEI

*Dacă nu te lași condus de Dumnezeu,
ești sortit să fii condus de către tirani.*
WILLIAM PENN

Jandarmii imperiului

Au mai dispărut imperii, în istoria multimilenară a omenirii, și întotdeauna s-a întâmplat cam la fel: s-au înecat în propria murdărie. Acum, iată, asistăm (sau contribuim?) la prăbușirea unuia dintre cele mai cumplite înjghebări social-politice, în care ideologia avea ca esență FOAMEA, iar organizarea statală, ca scop, GENOCIDUL — în folosul unei „elite a crimei”. Desigur — lucru știut — imperiul comunist, după căderea celui țarist, nu s-ar fi putut menține atita amar de vreme fără extraordinara sa poliție secretă. O mafie militară, apărătoare a unei mafii de partid. Dar oricât ar fi aceasta de puternică, de bine organizată, de dotată, de secretă, de fidelă stăpînitorilor ei nu poate trece peste „punctul” în care și-a ajuns SUFICIENTĂ SIEȘI. Atunci începe momentul dezagregării și popoarele se ridică din moartea lentă la care au fost condamnate, calcă „pe moarte”, își caută și își regăsesc ființa, reorganizându-și demnitatea colectivă. Libertatea este lumina cea adevărată, care le arată drumul. Dar monștri, în ultimele convulsii, mai încearcă, tot prin crimă, să-și prelungească viața. Ca și în culmea gloriei lor, mijloacele nu contează.

Un singur exemplu care ne privește, și ne doare, pe noi românii. Așa zisa republică nistreană este „emanația” morții imperiului sovietic, care se destramă ca o țesătură putredă. Dar, vastă sa întindere, mai găsește cite un petec pe care-l scrobește, pentru o minimă rezistență, pînă la pulverizarea deplină. Petecul, așadar, este acum republica nistreană, iar scrobul — cazacii, chemați s-o apere (împotriva cui?) în schimbul improprietății acestora cu pămînt. Pămîntul cui?

Dar „sefi” ciudatei republici, ca și „apărătorii” ei n-au astfel de scrupule.

Un lucru se știe bine, din istorie: cazacii de acum au fost, într-un al timp revolut, jandarmii imperiului țarist.

TRAIAN SUCIU

„EMANUEL” — în sprijinul copiilor

Funcționînd ca filială a lui „Child Rescue International” din februarie 1990 pînă în decembrie 1991 cînd s-a constituit ca asociație misionară creștină românească cu scop umanitar, fără nici o influență a unei confesiuni religioase, organizația umanitară „EMANUEL” a început pregătirea pentru Marea Sărbătoare a Nașterii lui Iisus Hristos.

Membrii organizației au început să pregătească pachetele pe care Moș Crăciun le va aduce copiilor din casele de copii și orfelinătele din 12 județe ale țării. Colaborau la împachetarea darurilor și citiva elevi ai Liceelor Industriale nr. 6 și 7 și ai Liceului Independența, care provin din Casa de Copii Boița.

Există pe fețele acestor copii o bucurie nemărginită, știind că pregătesc pachetele ce vor umple sufletele copiilor din casele de copii unde au crescut și ei și unde, în acest an bucuria sărbătorilor de iarnă va fi mai mare ca, altă dată. În pachete au fost pușe jucării, dulciuri, lucruri absolut noi, care au fost cum-

părate de către „Child Rescue International”, care sponsorizează organizația „EMANUEL” și în special de către biroul din Olanda.

Merită mulțumiri pentru această acțiune dl. Dormot Curtis, director general al organizației, care personal a condus camionul care a adus aceste bucurii pentru copii.

Iulian PREDA

Nimic fără Dumnezeu (III)

— interviu cu părintele ONOFREI POMPEI, preot paroh, vicar, protopop român Unit cu Roma, greco-catolic —

R.: Care a fost regimul care vi s-a aplicat în închisoare?

O.P.: La comanda unuia Popa am fost pedepsit cu regim sever: izolare și trimis chiar la „Neagra” — unde zi și noapte e tot noapte. Acolo era frig, umezeală, geamurile sparte... Nu se poate descrie și e de necrezut tratamentul ce mi l-au aplicat, dar l-am trăit. Păreră mea personală este că Popa lucra sub comandamentul partidului, altfel nu mi-am putut explica în ce fel un om la care am fost cu botezul în casa lui putea să se schimbe așa. L-am iertat, îl iert și astăzi și în vecii vecilor. Îl compătimește și mă rog pentru el.

R.: După eliberare ce s-a întâmplat?

O.P.: În 9 februarie 1950, cînd am fost eliberat din închisoare, am fost trimis la serviciul de miliție al orașului Sibiu să-mi ridic buletinul. Aici, funcționarul care se ocupa cu

completarea datelor, cînd l-am anunțat că sînt preot unit a refuzat să-mi completeze buletinul zicînd: „Nu mai există religie greco-catolică ci numai ortodoxă”. I-am răspuns: „Eu acum sînt eliberat din închisoare, dar am fost arestat din cauza religiei mele”. În cele din urmă mi-au dat buletinul... După prima eliberare au început desele și severele urmăriri. Eram permanent cu agentul după mine: la frizerie, primărie etc. Era evidentă urmărirea, deși se schimbau între ei. Cu toate acestea n-am încetat de a face apostolat clandestin, cum m-am priceput. Oficiam căsătorii, botezuri, rugăciuni și chiar înmormîntări, motiv pentru care mi s-a făcut dosar.

Aceste urmăriri au continuat pînă în 4 ia-

(continuare în pag. a III-a)

Lucian FILIP

Cine va trage în noi?

Teroare, terorism, teroriști — iată o familie de cuvinte care nouă, românii în general și sibienii în special, ne este foarte cunoscută și în același timp atît de vagă.

Terorismul s-a născut, probabil, odată cu viața pe această planetă, însă abia în acest sfîrșit de mileniu a atins rafinamentul și amploarea insidioasă a unui cîmplit flagel. Politica terorii are ca scop distrugerea spiritului de rezistență, prin inocularea fricii de moarte, mutilare sau tortură, asupra celor ce rezistă sau asupra familiei apropiatei acestora. Terorismul se pornește, de obicei, prin cîteva mici samavolnicii, extinzîndu-se apoi înspre marile orori. El începe să dea roade doar cînd are la activ suficiente acte care să înspăimînte grupuri mari de oameni. E folosit cu precădere de grupurile mici, care își lărgesc nucleul, ajungînd uneori la forma organizată a terorismului de stat, cum este cazul fasciștilor, comuniștilor și celorlalți asemenea lor (a se vedea Hitler, Stalin, Mao, Gh. Gh. Dej, N. Ceaușescu, Pol Pot, Bokassa, Kadafi, Sadam Hussein, Aiatollahul Khomeini, Duvalier etc.). Avînd ca scop acaparea și

menținerea puterii, terorismul de stat începe, în general, de la organizarea unor grupuri recrutate din adepți fanatici și elemente declasate, ce acționează pentru tulburarea echilibrului public, prezentîndu-se — în momentul acapării puterii — ca singurii ce pot controla situația. Pentru eliminarea eventualelor opoziții, organizează apoi forțe paramilitare, sub formă de brigăzi de asalt (fasciști), gărzi revoluționare (comuniști) sau altele asemenea. Se deturneză apoi anumite instituții de stat de la menirea lor firească și se integrează în aparatul represiv, cel mai adesea serviciile secrete (SD, Gestapo, KGB, Securitatea etc.) dar și forțele de ordine obișnuite (Poliție, Miliție etc.) sau, mai rar, armata. Se crează vaste rețele de informatori și o întreagă varietate de forme concentraționare. În mod oficial se va pretinde că ele apără patria și ordinea de stat existentă, de un prezumtiv inamic intern sau extern, ce pune în pericol ființa națională etc. etc. În caz de re-

(continuare în pag. a III-a)

Marius GHEORGHIU

La doi ani de la evenimentele din decembrie 1989, RTVR continuă să dezinformeze. O face în stilul bine cunoscut și cu metode îndelung exersate de către slujitorii pentru care obediența față de stăpîni rămîne condiția axiomatică a supraviețuirii în ticăloșie. Că poporul român nu cunoaște încă ADEVĂRUL despre sine, nici cu

După doi ani

privire la trecutul mai îndepărtat ori mai recent și nici nu deslușește cauzele zbatelor lui în mizeria prezentului nu-i o preocupare pentru deținătorii puterii actuale și slujitorii lor. Or poate, tocmai aceasta-i chela! Ascunderea ADEVĂRULUI, acoperirea, eludarea sau mistificarea lui prin orice mijloace, pe orice căi. ADEVĂRUL înseamnă demnitate și responsabilitate. Dar cine își asumă responsabilitatea pentru cele patru decenii de dezastru comunist? Cine este vinovat de crimă, pentru morții din decembrie '89? Pentru cei știuți și neștiuți, pentru cei a căror cenușă s-a risipit în vînturile ticăloșiei, cine dă seama?

Culme a neomeniei, a nerușinării, a cinismului și a ne-

(continuare în pag. a III-a)

prof. Nicolae POP

Asigurind necesarul de produse alimentare pentru oameni, materii prime pentru industriile alimentare și ușoară și importante încălzire, agricultură are rolul hotărâtor și determinant în redresarea economiei țării, avându-se în vedere marele potențial al agriculturii românești, care poate oferi hrană pentru minim 75 milioane de oameni.

Considerăm că doar agricultura particulară poate scoa-

să aibă condițiile materiale necesare. (În nici un caz decimate, cum s-a întâmplat cu distrugerea ireversibilă a unor CAP-uri).

Marile complexe agro-zootehnice vor trebui transformate în societăți pe acțiuni (particulare), ce vor fi vândute pe credit (la valoarea lor de piață, nu contabilă) celor interesați, dar cu prioritate celor care lucrează în aceste unități și fermierilor care vor livra contra-cost: cereale, fu-

sitate, produsele agricole deficitare, care se obțin cu cheltuieli mari de producție sau volum mare de muncă; tractoarele și utilajele agricole, carburanții și energia. Până cel târziu la 1 septembrie a.c., vor trebui stabilite prețurile de contractare și achiziții pentru anul următor. Politica agrară a statului va trebui realizată prin preț și alte avantaje acordate fermierilor: credite speciale, semințe și material săditor, utilaje agri-

Propuneri pentru reorganizarea agriculturii

te țara din actuala criză economică. Doar proprietatea privată poate atrage tineretul la sate, refăcându-se țărâ-nimea ca și clasă socială, de asemenea va determina grija față de pământ și animale.

Avându-se în vedere cele de mai sus, Asociația Națională a Țăranilor Particulari din România, Filiala județeană Sibiu, propune dezbaterii publice, un program în 10 puncte pentru completarea Legii fondului funciar.

1. Agricultură trebuie să fie principala preocupare economică, inclusiv la repartizarea fondurilor financiare destinate economiei.

2. Privatizarea treptată a întregii agriculturi. În prezent, cea mai urgentă etapă este privatizarea AGROMECH-urilor (Postele SMA-uri).

Retocedarea pământurilor proprietarilor de drept. Terenurile disponibile, vor trebui distribuite specialiștilor din agricultură (module de până la 100 ha., inclusiv mijloacele mecanice aferente), precum și celor care lucrează în agricultură, dar care nu au deținut pământ, sau cu pământ puțin, dar care pot să lucreze pământul eficient cel puțin 10 ani.

Tractoarele și utilajele agricole vor trebui vândute mecanizatorilor (și fermierilor), aceștia putându-se asocia liber cu ceilalți fermieri.

Atelierile SMA, grajdurile și magazinele vor trebui vândute pe credit celor interesați, dar cu prioritate celor care lucrează în aceste unități, menținându-se aceeași destinație (în nici un caz demolate).

Animalele vor trebui să fie distribuite gratuit celor care au adus animale la colectivizare și nu au fost despăgubiți, sau vândute fermierilor spre creștere cu condiția

raje și alte produse necesare acestora.

Terenurile Institutelor și Stațiunilor de cercetare, de producere a semințelor și materialului săditor, ale fermelor didactice școlare (școlilor din mediul rural câte 3—50 ha.), precum și ale primăriilor (pășunile și terenurile destinate întreținerii reproducătorilor), vor trebui să rămână în proprietatea acestora.

3. Restituirea, plata la valoarea pieții, a inventarului agricol, animalelor și altor bunuri mobile și imobile de care locuitorii din mediul rural au fost deposedați, sau acordarea de acțiuni la unitățile la care optează.

4. Fabricarea în țară și importul în anii 1991—1995 a întregii game de mașini agricole, pesticide, piese de schimb, utilaje, etc., necesare fermierilor. La cele de fabricație internă? Prețurile vor fi corelate cu cele ale produselor agricole, iar la cele de import să nu se perceapă taxe vamale.

5. Acordarea de credite nelimitate, pe termen lung și cu dobândă redusă. Cât timp vor rambursa creditele, să fie reduse impozitele.

6. Stimularea liberei inițiative, libertatea de a dispune de pământ și de roadele acestuia. Libera asociere a fermierilor. Vânzarea de acțiuni (pe credit) ale întreprinderilor din industriile alimentare și ușoară, fermierilor care lucrează (contra cost) materii prime acestor unități. Cei plecați din țară, dacă vor solicita și cetățenia română, să beneficieze de toate drepturile.

7. Prețurile produselor agricole vor fi liberalizate, dar statul trebuie să subvenționeze alimentele de primă nece-

cole, însămințări artificiale gratuite, prime de export în valută, transportul producției agricole, etc.

8. Pensile țăranilor vor fi plătite de la bugetul de stat, majorate la nivelul mediu al pensiilor din economie, inclusiv indexările, iar cei care lucrează în continuare în agricultura particulară să beneficieze de pensii, plătind lunar sumele stabilite de casele de pensii.

9. Specialiștii din agricultură disponibili, vor fi încadrați ca salariați de stat în cadrul primăriilor, pentru acordarea gratuită a asistenței tehnice de specialitate, ocupându-se de terenurile primăriei. De asemenea, vor fi încadrați ca profesori de specialitate la școlile din mediul rural, pentru pregătirea viitorilor fermieri. La toate școlile vor trebui predate cursuri agro-zootehnice, fiind dotate cu utilaje agricole necesare lucrărilor agricole pe loturile didactice. Prevederile respective vor trebui cuprinse și în Legea învățământului.

10. Finanțarea de la bugetul statului a instituțiilor de specialitate și de cercetare cu activitate în agricultură.

Așteptăm observațiile și propunerile dumneavoastră, pe adresa ANTPR Filiala Sibiu, p-ța Mică nr. 30 (tel. 171 47, 266 74).

Vom deschide și o listă de semnături, la adresa de mai sus (marți și joi, între orele 17—19), pentru a putea înainta propunerile finale parlamentului țării, pentru completarea Legii fondului funciar.

Președintele Filialei Sibiu a ANTPR

Dr. Teuceanu MIRCEA

P.S. În data de 14.12.1991 s-a înființat Filiala comunală Poplaca a ANTPR.

Hrana săracului

Pe vremuri — adică în tinerețea bunicilor noștri — se spunea că măslinae sînt mîncarea săracului. Bietul ins, avînd doar cîteva parale pentru a-și cumpăra de mîncare, lua un codru de pline și un pumn de măslinae. Sau o bucată de brînză și două-trei cepe, ori roșii, după sezon. Mai adăuga un boț de mămăligă și-și potolea foamea.

În ziua de astăzi toate s-au complicat. Pînă și sărăcia. Omul sărac — adică acela al cărui venit e de 7.000 lei într-o lună (minimum în economia națională, după indexarea salariilor) în nici un caz nu-și poate permite să cumpere măslinae la prețul de 500 lei kilu. De măslinae „Kri-nos”, cu 270 lei cutia, nici nu poate fi vorba. Brînză e scumpă și ea: 200—250 lei kg de telemea, sau 300 lei kg de brînză la burduf — în piață; la stat e 329 lei kg de brînză la burduf. Ceapa, la „aprozar” e 67 lei kg. O plîne

costă 18 lei. Dar ce altceva cumpără un om sărman, pentru el și al lui? Ouă — 15,50 lei bucata, lapte — 10 lei litru, la „Alimentara” (dar numai dacă se trezește cu noaptea în cap să prindă un loc mai în față, la coadă). În pia-

ECONOMIA DE BILCI

ță litru de lapte se vinde cu 40 lei. Slămina e la stat 70 lei kg și 120—150 lei în piață. „Polonezul” costă 160 lei kg, iar salamul „Mistret” 184 lei kg. Celebra tocană de legume a dispărut din magazine. Costă de porc cu fasole (420 g) costă 26 lei, plus 8 lei borcanul. Un kg de fasole costă, la „aprozar”, 75 lei kg. Cartofi se găsesc numai în piață și au ajuns la 85 lei kg.

Ce le rămîne bietilor oameni decît să-și ia inima în dinți și să cumpere ceva, aco-

lo, cît să un crape de foamă...

Oare pentru a ajunge la o asemenea „bunăstare” a izbucnit Revoluția?

Tinerii care în decembrie '89, pe cînd erau striviți de șenilele tancurilor, sau ciuruiți de gloanțe, strigau: „Vom muri, dar vom fi liberi!” s-ar răsuși în morminte dacă ar ști ce mizerabilă de viață ne oferă aia care le-au furat Revoluția!

Iar dacă, după toate grozăviile din ultimii doi ani, tot FSN-ul îl vom alege să ne conducă în continuare, înseamnă că ne merităm soarta cu vîrf și îndesat.

Oameni buni, în decembrie '89 cîntecul care răsuna pe străzi a fost „Deșteaptă-te române!” Să nu mai însemne chiar nimic pentru noi versurile nemuritoare ale înaintașilor noștri?

Ovidiu TOMULEȚU

MEDIAȘ — cetate seculară

Iubitorii de artă din municipiul de pe Tîrnava Mare au avut încă o dată prilejul să ia contact cu istoria multiseculară a Mediașului prin intermediul expoziției organizate la sediul PNT-c.d. din Piața Republicii nr. 1. Aici au fost expuse o serie de lucrări în ulei, acuarelă, guașă, grafică, desen și xilografură înfățișînd aspecte din vechea cetate, atestată documentar încă de la 1267. Reprezentative sînt, în acest sens, tablourile semnate de pictorul Marcel Olinescu din București și Paul Molda.

Dintre lucrările de grafică am semnalat Sigiliul orașului Mediaș din anul 1549, apoi prima imagine a cetății Mediaș din anul 1666, precum și o stampă și un desen de pictorul Hermann Maier. Lucrările în carbune, pînd semnătura pictorului sibian Fr. Siegel, surprind aspecte din orașele Mediaș, Sibiu, Sighi-

șoara, Cîsnădie, Brașov, Rucpea, precum și peisagistică din secuime.

Dintre pictorii locali s-au impus prin exponatele lor Victor Schunn, Paul Majoran și Gheorghe Limbășan. În expoziție a putut fi, de asemenea, remarcată vechea stemă a orașului Mediaș, cu vița de vie, amintind de „Țara Vinului” și o mînă liberă simbolizînd faptul că, pe vremuri, Mediașul a fost un oraș regal liber.

Interesanta expoziție de artă de la Mediaș a stîrnit un viu interes printre vizitatori. Ea a constituit în egală măsură — în aceste vremuri de frămîntări — o mîngiere sufletească dar și un adevărat act de cultură.

De notat este faptul că lucrările expuse fac parte integral din colecția personală a istoricului și scriitorului George Togan.

Ion GIRONDO

APCA — victorioasă în procesul cu Guvernul și Ministerul Economiei și Finanțelor

În ziua de 3 decembrie 1991 a avut loc la Tribunalul Municipal București, secția Contencios administrativ a 10-a sedință a procesului intentat de Asociația pentru protecția cumpărătorilor de autoturisme București, Guvernului, Min. Economiei și Finanțelor și Comautosport S.A. Pîrîții au ridicat mai multe excepții, obiectînd că asociația nu trebuia să se adreseze Tribunalului Municipal București, secția contencios administrativ ci la instanțele de judecată inferioare, trebuia să se adreseze spre soluționare Parlamentului și Guvernului, nu are competența de a ataca HG 1109/1990 art. 27 al. 2, nu are calitate procesuală, etc. Avocații APCA, d-nii dr. av. Gheorghe Rîescu, șeful corpului juridic al Ligii Democratice pentru Dreptate din România și av. Constantin Petrescu au atacat cu toată competența lor juridică excepțiile ridicate, arînd respingerea acestora prin încadrarea lor în HG, HCM, Codul Civil și alte reglementări, asistența urmîrind cu deplină admirație magistrala expunere a acestora.

La toate acestea s-au adăugat în mod deosebit dirzenia, puterea de luptă, perseverența și dorința nemărginită de reușită a celui care a pregătit și chemat în fața instanței de judecată pe cei trei pîrîți, președintele Asociației, ing. Chîtescu Ștefan.

De-a lungul sedințelor publice, lucrările s-au bucurat de un complet de judecată care a condus dezbaterile cu o competență și exigență deosebită.

Instanța de judecată fără a mai face vreo obiecțiune, înainte de a se retrage în vederea pronunțării, a dispus întocmirea și depunerea de tabele cu numele și prenumele tuturor membrilor asociației. În ziua de 10 decembrie 1991, instanța de judecată a Tribunalului Municipal București, secția contencios administrativ pronunțîndu-se a admis acțiunea intentată de APCA București, dispunînd anularea art. 27 al. 2 din HG 1109/23.10.1990 potrivit căreia contractele încheiate anterior datei de 1 noiembrie 1990 aflate în derulare, se realizează în condițiile de preț rezultate din negocierea părților. Hotărîrea s-a dat cu drept de recurs în termen de 15 zile.

Scopul final al asociației este acordarea sprijinului, astfel ca fiecare membru să-și primească autoturismul achitat integral sau parțial în perioada 1981 — 1.XI.1990 la prețul stabilit inițial, plus îmbunătățirile respective. Se vor continua înscrierile de noi membri în Asoc. PCA București prin depunerea în contul asociației pentru anul 1991 a sumei de 200 lei pe adresă și în contul 45.11.09.49 CEC Sect. 1 București.

Pentru anul 1992 Comitetul asociației a stabilit o cotizație de 400 lei ce va fi depusă de toți membrii în decursul lunii ianuarie 1992. Conform obiectivului nr. 16 din Statutul Asociației aprobat de Instanța de judecată, cotizația se depune anual, pînă la ridicarea autoturismului.

PREȘEDINTE

Ing. Chîtescu ȘTEFAN

Nimic fără Dumnezeu (III)

(urmare din pag. I)

nuarie 1952, când un agent de securitate, informator, a apărut dimineața la ora 8 în locuință. M-a chemat să merg la un bolnav grav, prezentat drept tatăl lui. Atunci l-am întrebat, sub jurământ, dacă e într-adevăr tatăl său. S-a cutremurat și a recunoscut că nu e tatăl lui. A plecat și după câteva minute a apărut în locuință un sublocotenent în uniformă. Mi-a spus să mă îmbrac și să-l urmez la securitate. Am fost iarăși introdus în închisoarea de pe str. Zaharia Boiu. Procesul de condamnare s-a ținut pe 17 aprilie 1952. Am fost condamnat la 4 ani închisoare, pe care până la proces l-am făcut în Sibiu, iar după proces am fost transportat la Canalul Dună-

re — Marea Neagră. În 6 mai 1952 am fost internat la Jilava, iar de la Jilava repartizat, în 17 mai '53, la Canal, la piatră. Acolo am fost repartizat la brigada cea mai infernală, cu cel mai dur supraveghetor: Zubinski — călăul coloniei. Am fost din nou mutat la altă colonie, numită Coasta Gales, unde am stat până la terminarea experienței canalului, prin 1954. De acolo am fost transportat la Poarta Albă și, în final, s-a dat decretul de grație-re, pe 11 octombrie 1955.

Aș vrea să menționez numele anchetatorilor, atît cît îmi aduc aminte: la procesul II l-am avut anchetator pe lt. maj. Alexandrescu, iar la procesul III pe Solga Francisc.

(va urma)

După doi ani

(urmare din pag. I)

merniciei, cei ce au slujit o viață cu energie diabolică opera fărurii mizeriei pentru acest neam, își găsesc azi merite atît de deosebite încît li se pare lucrul cel mai firesc să se afle din nou la cîrma destinului nației. Victimele terorii comuniste au devenit victimele democrației originale, în care își află locul de frunte aceiași nemernici ce au inventat, cu doi ani în urmă, basme cu teroriști și agenturi străine. Golanii și huliganii ce au scăpat atunci neîmpușcați, au rămas să fiarbă în suc propriu deprimării și a mizeriei atotstăpînitoare, asistînd neputincioși la „acte de justiție”, prin care criminali ori complici ai acestora sînt despozați de orice responsabilitate.

În acest decembrie, la doi ani de la clipa de speranță sfințită cu sînge, la Timișoara se trăiește din nou în demnitate și se dezvoltă din nou ADEVĂRUL: ceea ce apasă, amenințînd cu strivirea societatea românească de azi, este perpetuarea răului comunist de către și prin indivizi ce compun structuri statale de tip mafiot. Pentru aceștia, divisiunile naționalist-șovine,

pericolele inexistente, fabricate, trebuie să polarizeze eforturile și energiile întregii nații, a cărei atenție trebuie abătută cu orice preț de la realitatea și necesitatea cea mai stringentă a momentului: demolarea structurilor comunisto-securiste și îndepărtarea de la exercitiul puterii a celor nedemni. Pentru RTVR, la Timișoara nu a avut loc mai nimic în 16 decembrie a.c. ADEVĂRUL îl aflăm din nou de la BBC și Europa Liberă, pentru că susmenționata instituție națională prezintă evenimentele din unghiul de vedere din care nu se întîmplă nimic din ceea ce nu convine puterii. Aceasta rămîne insensibilă la cerințele conștiințelor ce nu se lasă în mrejele somnului morții și eer să coboare JOS toți cei cocoțați în chip ilicit în jilțurile puterii. Poate să deranjeze neînchipuit de tare rostirea ADEVĂRULUI; că legea proaspăt făcută este a celor fără de lege, este opera celor care au trudit la ruina Tării și a Națiunii întreaga lor viață, iar în decembrie '89 s-au aburcat la masa bucatelor urcînd pe treptele alcătuite din trupurile eroilor martiri pentru care ADEVĂRUL și LIBERTATEA au fost țelul la care nu se putea ajunge decît prin jertfă.

La Timișoara se arată din nou ADEVĂRUL.

„Noi sîntem generația de sacrificiu!”

La doi ani de la declanșarea unor evenimente care aveau să ducă la răsturnarea dictaturii, ne-am gîndit că ar fi interesant de aflat ce pot spune oamenii despre „17 decembrie 1989” și speranțele pe care fiecare și le-a pus în evenimentele de atunci.

• „17 decembrie îmi spune multe. Dacă sîntem români cu adevărat, înseamnă mult. Despre Timișoara am aflat a doua zi, pe 18, de la fata mea, care era studentă acolo și care a venit acasă. Se știu destul de multe despre ce s-a petrecut acolo, dar trebuie să știți cum să le interpretați și cum să răspunzi la ele. De fapt n-a fost o revoluție. Dacă Nicu Ceaușescu ajungea cu Rombacul la București, ajungea președinte (Mă numesc Galatir, sînt pensionar).”

• „17 decembrie? Am avut un accident cu mașina... și Revoluția. Dar, atunci, pe 17 am dus un ofițer la gară și m-am tamponat. Pleca în misiune la Timișoara, de la el am aflat despre evenimentele.” (Nelu Zeicu).

• „Ce-mi spune 17 decembrie? Timișoara, Revoluția... începutul revoluției a fost cu aceste idealuri deosebite, dar după aceea totul a deviat. Din cauza oamenilor care au profitat rău de libertatea cîștigată. Iar cei de sus nu au spirit organizatoric. N-au început de unde trebuia. Eu am ascultat „Europa Liberă” și am aflat despre Timișoara. Băiatul meu a venit la mine noaptea, atunci, după prima zi de acolo și m-a rugat să fac o cafea, apoi s-a revoltat

și a zis: „Uite, noi bem cafea aici și la Timișoara se omoară lumea!” (M.V.).

• „Pe 17 decembrie a început Revoluția. Eu am crezut și mai cred și acum în ideile lui ei”. (Popa Maria, vinzătoare).

• „Eu am știut de la început ce se întîmplă acolo, de la „Europa Liberă”, dar n-am crezut că lucrurile stau chiar așa și nu mi-am închipuit ce întorsătură vor lua. Am au-

— Sondaj de opinie —

zit că mor oamenii, se vorbea despre Laszlo Tokes... Aici în Sibiu, în 20, eram de serviciu cu o colegă, cînd am auzit strigîndu-se pe stradă „Jos Ceaușescu”. Nu-mi venea să cred. Am ieșit și noi în ușa și am strigat, cu riscul că ce-om păți după aceea... Fiindcă nu se știa ce va fi, nu? Dintre idealurile revoluției, prea puține s-au realizat. Eu am impresia că după doi ani de la Revoluție noi o ducem tot rău. Știu eu, poate cu timpul va fi mai bine, peste 10—20 de ani. Dar noi sîntem, oricum, generația de sacrificiu” (Comănicu Mariana, fotograf).

• „17 decembrie a însemnat începutul Dreptății, care nu prea mai este. Cred că am aflat despre Timișoara chiar în ziua în care au început evenimentele. Bineînțeles, de la cei care au spus adevărul, nicidecum de la cei care mințeau și mai mint și acum. În

ceea ce privește Revoluția; ar fi fost revoluție dacă nu se băgau bandiți să o fure. Numi dau numele că nu vreau să-mi ajungă în gura tîlharilor. Ați!” (P.L.).

• „17 decembrie? Declanșarea Revoluției, la Timișoara. În 2 ani am ajuns într-o situație dezastruoasă față de cum ne-a lăsat Ceaușescu. Eu așa consider. Mulți s-au îmbogățit și mulți au săracit. Iar despre Timișoara am aflat din alte surse decît cele ale noastre, bineînțeles.” (Kaiser Eugenia, farmacistă).

• „17 decembrie este ziua în care a început revolta în 1989 la Timișoara. Am auzit la „Europa Liberă”, la o zi sau două după declanșare. Nu eram prea sigură de amploarea evenimentelor, dar am sperat. În ceea ce privește drumul parcurs în acești doi ani, eu spun că nu am ajuns unde trebuia. Deci, drumul era altul”. (Sălișteanu Daniela, vinzătoare).

Bineînțeles că răspunsul — adevărat, spontan — al celor cîțiva intervievați nu ne permite să generalizăm concluzia cum că oamenii își amintesc de 17 decembrie și de adevăratele semnificații ale acestor evenimente din 1989. Oricum, mi-ar plăcea să o pot face. Trist este, însă, faptul că acești oameni s-au trezit că idealurile în numele cărora a fost făcută revoluția au fost deturmate și monopolizate. Iar noi am rămas, iarăși, cu speranța „că poate cu timpul va fi mai bine”.

Natalia DROC

Doliu în sufletele noastre

Îmi răsună în memorie, ca un clopot etern, lozîncă pe care o strigam, uniți, în decembrie '89: „De Crăciun vom avea un an mai bun”. Îmi amintesc: atunci, în zilele celui Crăciun însingurat, la alimentarea din cartierul meu se vindeau portocale, la cofetărie se vindeau ouă, în timp ce pretutindeni se auzeau haotice sunetele groazei, acele împuscături despre care nu știam de unde vin și încotro se îndreaptă. Era acesta primul semn de biruință la Sibiu, primul motiv pentru a ieși din casă cei baricadați în fața televizorului, primul semn că strigătele noastre au fost auzite și cineva se ocupă ca, într-adevăr, de Crăciun să avem un an mai bun. Este incredibil azi — cînd ne amintim cum mergeam atunci, cînd se trăgea din toate părțile, să cumpărăm portocale și povesteam între noi că de acum încolo se vor găsi de toate — cum nimeni dintre noi nu pomenea despre moarte.

Ei bine, la ce preț și pentru cine? În nici un caz pentru cei care nu și-au pierdut curajul atunci, înfruntînd primejdia de moarte care azi nu-și permit să cumpere cu

247 lei un kg de portocale, cît cer domnii privatizați, care în decembrie '89...

Incredibil că acum, la 2 ani de la Revoluție, de Crăciun vom sta închiși în casă, rugîndu-ne să nu se ivească vreun colindător căruia să n-ai ce-i pune pe masă, în timp ce marii privatizați ne îmbie cu specialități la prețuri sfidătoare. Se trăiește o adevărată dramă. Lucrurile au alunecat pe panta greșită, sub amprenta uitării.

Și ca o culme a ironiei soartei, au fost uitați eroii Revoluției. Trecuți în niște dosare, după ce li s-a aruncat o mină de bănuți. Ei nu s-au jertfit pentru bani, nu s-au gîndit o clipă la așa ceva. Dar vremurile de acum îi pun în situația disperată de a regreta actele lor de atunci. Îmi amintesc: la un an de la Revoluție mi-a ajuns la ureche vestea că unul dintre răniți, pe atunci încă internat, nu-și primea pensia cuvenită; am luat legătura cu cîțiva din cei care, conform funcției, trebuia să poarte această răspundere. La un moment dat, cineva mi-a spus: „băiatul s-a făcut bine în urma împușcăturilor, s-a dus acasă și s-a îmbătat” etc. Personal mi-a

fost jenă să ascult acele vorbe. Atunci am rostit prima oară: „Diversiunea nu a murit!”

Dar au murit ei, tinerii, ca să avem de Crăciun un an mai bun.

La Timișoara, în aceste zile este doliu. Și la Sibiu doliul e în sufletele noastre.

Gabriela BALAN

Cine va trage în noi?

(urmare din pag. I)

voltă, aceste forțe intervin cu mare brutalitate și, prin mijlocirea unei justiții aservite, se vor pedepsi exemplar de aspru recalcitranții.

Privită din acest unghi, întrebarea „cine a tras în noi?” este inutilă, de vreme ce atîtea instituții erau și sînt specializate în acest gen de acțiuni. Dacă revolta de la Timișoara nu ar fi fost sprijinită de restul țării și în special de cei din Capitală, uriașă mașină a terorismului de stat ar fi mers pînă la capăt și, probabil, ni s-ar fi comunicat, după înăbușirea ei, că „întreaga populație a Timișoarei a emigrat în Ungaria”. În timp ce crematoriile ar fi fumezat non-stop. Din fericire nu s-a întîmplat așa.

La 2 ani după aceste evenimente putem constata că cel mai mare pericol în acest moment îl constituie perpetuarea acestor metode de către indivizi, formați și antrenați în

sînul instituțiilor fundamentale ale terorii de stat (am numit aici Securitatea, Militia, Serviciile secrete militare și PCR), căci la cine ne putem gîndi cînd mașini ale poliției deschid drumul coloanelor de „cetățeni indignați”, cînd blînzii polițiști răspund cu „să trăiți dom' colonel” cîte unui mîner minios ce le dă ordine, cînd cu ocazia diferitelor vandalizări de instituții se pierd aparate electronice din dotarea Secu... pardon SRI-ului, sau cînd foști-actuali înalți demnitari de partid și de stat asmut întregi categorii sociale una împotriva celeilalte. Problema acută a societății noastre este: cum putem preveni reinstaurarea terorii de stat, prin depistarea și îndepărtarea unor asemenea indivizi în forurile decizionale, la toate nivelurile, pentru că, dacă nu o vom face cît mai repede, nu ne rămîne decît să ne pregătăm de pe acum întrebarea: „cine va trage în noi?”.

Parapetul Podului Gării — rupt de săptămîni, în urma unui accident de circulație — continuă să arate cum se vede în fotografie, constituind un real pericol pentru trecători.

Foto: Iulian PREDA

Mica publicitate

PIERDERI

● Pierdut contract de închiriere ILL, pe numele Trifonof Otilia. Il declar nul.

(5460)

VINZARI-CUMPARARI

● Vind Deck — stație Electromureș și 2 Boxe Nova, de 35 W. Preț 10 000 lei. Telefon 924/1 15 43.

(5461)

● Vind TV color — Profil Telecomandă, 100 canale, electronic, ceas, deosebit, 65 000, video recorder Panasonic, fără telecomandă, 95 000, TV color — Senator Max 42 cm. Senzorial, 3 antene încorporate, imagine deosebită, 55 000. Telefon 1 15 43.

(5462)

● Vind Dacia 1300, în bună stare. Stare excelentă, str. Nicolae Teclu 3. Telefon 3 60 29.

(5664)

DECES

Sintem alături de voi dragă Ani și Nelu în aceste clipe grele, la pierderea fiului vostru.

GABI BARDAS

Nu-l vom uita niciodată. Familia Maria și Mihaela Frincu (5463)

COMEMORARE

Tristă și îndurerată va rămâne pentru noi ziua de 22 decembrie 1989, când, în floarea vârstei, ne-a părăsit, pentru totdeauna, dragul și unicul nostru fiu,

BOANTA VALERIU

— (29 ani —

(căzut în Revoluție)

Rugăm pe cei care l-au cunoscut să participe la Parastasul de pomenire. Joi, 19 decembrie 1991, orele 16 la Biserica Ortodoxă — str. Ștefan cel Mare din Sibiu.

Lacrimi și flori vor fi pe mormintul său mereu. Cel ce nu-l vor uita niciodată.

Dumnezeu să-l odihnească

în pace.

Părinții, în veci nemîngiați. (MP)

Inspectoratul Școlar Județean Sibiu ANUNȚĂ

1. Cursurile de pregătire pentru definitiv și gradul II, sesiunea septembrie 1992 și reciclare pentru anul școlar 1991-1992 pentru învățători și educatoare din județul Sibiu se organizează în perioada 7-14 ianuarie 1992 la Școala Normală „Andrei Șaguna” din Sibiu.

2. Pentru profesori, ingineri și maiștri-instructori în perioada vacanței de iarnă NU se organizează cursuri de pregătire pentru definitiv și gradul II, sesiunea septembrie 1992.

3. În perioada 5 ianuarie — 1 februarie 1992 se fac înscrieri pentru gradele didactice definitiv și gradul II, sesiunea septembrie 1993 și gradul I, sesiunea 1992-1994 la toate specialitățile.

— 360 —

PROGRAM

MIERCURI, 18 decembrie

10,00 Actualități • Meteo.
10,20 Calendarul zilei. 10,30 LA
SEPT. 12,00 Ora de muzică.
13,00 actualități. 14,50 Tradiții.

15,20 Avanspremieră TV. 15,30
Preuniversitaria. 16,00 Tele-
școală. 16,30 Muzica pentru
toți. 17,00 Știri. 17,05 Con-
viețuri. 17,35 Dosarele istoriei.
18,05 Salut, prieteni! 19,05
Cultura în lume. 19,30 Desene
animate: „Cartea cărților”.
20,00 Actualități. 20,35 Sport.
20,45 Studioul economic. 21,10
Telecinemateca: „Cele patru
prietene” (Franța, 1988). 0,10
Cronica Parlamentului • Ac-
tualități. 0,35 Recomandări din
program.

„Comunismul s-a născut pe Neva și a murit pe Bega”

Timișoara — o stare de spirit

Decembrie 1989 — decembrie 1991, doi ani de când timișorenii au înecat, prin singele nevinovaților răpuși de năpircile totalitarismului de tip bolșevic, cea mai neagră perioadă a istoriei neamului; doi ani de când Timișoara își continuă revoluția, poate unica revoluție revelatorie din România, pentru că astfel au fost zilele de 16-22 decembrie 1989 în orașul de pe Bega; doi ani de când Timișoara este bastionul opoziției; doi ani de când Timișoara dă lecții fără laude în van, dă lecții de veritabilă democrație, de conviețuire pașnică, de dialog, doi ani de când Timișoara este TIMIȘOARA.

Ca și anul trecut, de data aceasta nu prin mișcare vehementă, materializată în marșurile cotidiene de protest ce au caracterizat perioada 12 decembrie '90 — 12 ianuarie '91, deci ca și anul trecut, în mod firesc, au fost organizate diferite manifestări pentru a celebra zilele lui decembrie, celui năprasnic decembrie '89. Acestea au început încă din data de 14 decembrie '91, când între orele 9-22 la Biserica Reformată Maghiară din Piața Maria, unde de fapt a început totul în '89, a fost organizată o masă rotundă pentru conciliere interetnică și interconfesională, la care au participat episcopul Laszlo Tökes, IPS Nicolae Corneanu — Mitropolitul Banatului, Rabinul Șef al Cultului Mozaic din Timișoara — dr. Ernest Neumann, Lia Cioplea — din partea Filialei București a Organizației Helsinki Watch, Gabriel Andreescu, Smaranda Enache și alții. Cu această ocazie a fost redactat un Apel comun la reconciliere și conviețuire pașnică. Duminică, 15 decembrie, la ora 10, s-a oficiat o slujbă ecumenică la Biserica Reformată Maghiară, urmată apoi de o conferință de presă. Începând cu luni, 16 decembrie, au debutat manifestările propriu-zise, cuprinse în programul aniversar. Comitetul de organizare alcătuit din reprezentanți ai tuturor formațiunilor politice și apolitice, din reprezentanții Prefecturii și Primăriei timișorene, a inițiat o expoziție al cărei vernisaj a avut loc la ora 12, la Casa Revoluției. În continuare s-a oficiat, la Biserica Reformată Maghiară, un serviciu religios, după care, pe traseele urmate de demonstranți în 16 decembrie '89, a avut loc un marș al demnității. La ora 18, în fața Catedralei Mitropolitane a fost rostit de către IPS Nicolae Corneanu, alături de zeci de mii de timișoreni, rugăciunea

Tatăl Nostru. Ziua de 16 decembrie '91 a culminat cu mitingul COMUNISMUL S-A NĂSCUT PE NEVA ȘI A MURIT PE BEGA. Piața Operei din Timișoara a devenit pentru două ore, de la 18,30-20,30, centrul opoziției române, locul în care s-au adunat toți cei care cred în democrație, toți cei care cred că speranțele noastre nu au murit. A fost pentru prima dată când toți fruntașii opoziției s-au aflat împreună la un miting, care de fapt a fost al celor ce se opun actualei puteri din România, „emanată” după fuga lui Nicolae Ceaușescu (în jurul prinzului zilei de 22 decembrie '89). În fața celor aproximativ 50 000 de participanți, prezenți, în ciuda frigului, cu mult înainte de deschiderea mitingului, a vorbit Corneliu Coposu, președintele PNT-c.d., Sergiu Cănuș, președintele PSDR, Radu Câmpănu, președintele PNL, Constantin Ticu Dumitrescu, președintele Asociației Foștilor Deținuți Politici, Stelian Tănase, vicepreședinte al Partidului Alianței Civice, Gyorgy Tolczvai din partea UDMR, Doina Cornea, George Șerban, președintele Societății Timișoara, Vasile Popovici, vicepreședintele Societății Timișoara, IPS Nicolae Corneanu și principesa Margareta, pentru prima dată în Timișoara, alături de sora sa principesa Sofia. Prezența celor două principese a fost primită cu deosebit entuziasm de timișo-

renii din Piața Operei, care au scandat, de nenumărate ori de-a lungul mitingului, numele Alteței Sale Regale, Mihai I de România. A fost într-adevăr un moment deosebit; pentru prima dată toți membrii opoziției exprimând cu claritate, fără echivoc, dorința de a fi uniți, de a renunța la diviziunile de până acum.

Ziua de 17 decembrie a fost o zi de doliu. Au avut loc slujbe de pomenire, depuneri de coroane la locurile de martiraj din Timișoara, dezveliri de plăci comemorative. La ora 12 coloanele de manifestanți s-au oprit în fața Catedralei Ortodoxe, unde a avut loc o slujbă de pomenire, la care au luat parte toți reprezentanții cultelor din orașul de pe Bega. La ora 14, coloanele reunite s-au îndreptat spre Cimitirul Eroilor și Săracilor, unde au fost aruncate în gropi comune, în decembrie '89, morții Timișoarei, al căror număr nici măcar acum nu se cunoaște. Manifestările din ziua de 17 decembrie au continuat cu un concert „In Memoriam”, care a avut loc la Domul Catolic din Piața Unirii. La ora 18, în Sala Mare a Primăriei a avut loc o întrunire a Ligii orașelor martir, întrunire organizată de Asociația „17 Decembrie”, „Asociația Răniților Revoluției” și „Asociația Urmașilor celor dispăruți”.

Correspondență din Timișoara de la Marius PENTELESCU.

CITITI

ZIARUL

O PUBLICAȚIE PENTRU TOATĂ LUMEA

REPORTAJE
COMENTARII POLITICE
OPINII
ANCHETE
INFORMAȚII
PUBLICITATE

ABONAMENTELE

Se fac la factorii poștali, la toate
oficiile PTTR și la redacție la

Preturile LUNAR	121 lei
TRIMESTRIAL	363 lei
ANUAL	1452 lei

REDACȚIA EXECUTĂ PENTRU PUBLIC:

➤ XEROCOPII
➤ MULTIPLICĂRI FORMULARE
la prețuri convenabile.

Redactor șef: TRAIAN SUCIU